

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTUKI WARSZAWY
Im. gen. broni K. Siemaszewskiego
28836

028836

28836

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABI GENERALNEJ
Gen. por. Broni K. Sił Powietrznych

28836

028836

28836

21
420
/ 10

21	hr	PF 2540
Nr 1	g. 10	62

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWE
AKADEMII SZTUKI GENERALNEJ
Im. gen. broni K. Swierczewskiego
28836

Przeł. prot. 12357. /

~~P. O. U. P. N. B.~~

Egz. Nr. —

ZBIÓR ZAGADNIEŃ
DO EGZAMINÓW DOKTORSKICH Z ZAKRESU SZTUKI
OPERACYJNEJ, TAKTYKI OGÓLNEJ I TAKTYKI RODZAJÓW
SIŁ MARYNARKI WOJENNEJ DLA DOKTORANTÓW
Z WYŻSZEJ SZKOŁY MARYNARKI WOJENNEJ
/ P R O J E K T /

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTUK WARSZAWY
Im. gen. broni K. Świerczewskiego

Mr. _____

S p i s t r e ś c i

Str.

SZTUKA OPERACYJNA MARYNARKI WOJENNEJ

Rozdział I - Zasady strategicznego wykorzystania marynarki wojennej.	4
Rozdział II - Zasady sztuki operacyjnej marynarki wojennej. Zasadnicze określenie sztuki operacyjnej marynarki wojennej	5
Zasady przygotowania i prowadzenia operacji morskich...	6
Rozdział III - Zasadnicze rodzaje operacji morskich.....	7
Rozdział IV - Codzienna działalność bojowa marynarki wojennej	14

TAKTYKA OGÓLNA MARYNARKI WOJENNEJ

Rozdział I - Zasady taktyki ogólnej marynarki wojennej.	15
Rozdział II - Zabezpieczenie działań bojowych.....	15
Rozdział III - Przejście zespołu morzem.....	16
Rozdział IV - Zaczepne działania bojowe.....	17
Rozdział V - Obronne działania bojowe.....	20

OKRETY PODWODNE

Rozdział I - Rola i miejsce okrętów podwodnych w wojnie na morzu	22
Rozdział II - Taktyka okrętów podwodnych.....	22
Użycie uzbrojenia przez okręty podwodne	
Walka okrętów podwodnych z siłami i środkami OPOP nie- przyjaciela	23
Organizacja, prowadzenie i zabezpieczenie działań bojo- wych okrętów podwodnych	24
Planowanie działań bojowych, użycie zespołów okrętów podwodnych do działań bojowych i dowodzenie okrętami podwodnymi.....	25

OKRĘTY NAWODNE

Rozdział I - Obrona okrętów nawodnych podczas przejścia morzem i w walce	27
Rozdział II - Właściwości taktyczne i bojowe wykorzystanie okrętów nawodnych	29
Rozdział III - Wspólne ataki okrętów nawodnych uzbrojonych w różne rodzaje broni	33
Rozdział IV - Obrona przeciwminowa rejonu /strefy odpowiedzialności/ bazy marynarki wojennej.....	33

ARTYLERIA NADBRZEŻNA

Rozdział I - Przeznaczenie, właściwości taktyczne i ugrupowania bojowe artylerii nadbrzeżnej	35
Rozdział II - Planowanie i organizacja artyleryjskiej obrony rejonów bazowania sił morskich przed napadem od strony morza	36
Rozdział III - Użycie nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej do obrony rejonów bazowania sił morskich i odparcia desantu morskiego.....	37

OBRONA PRZECIW OKRĘTOM PODWODNYM.

38

OBRONA POWIETRZNA MARYNARKI WOJENNEJ.

Rozdział I - Zasady organizacji obrony powietrznej rejonów bazowania sił marynarki wojennej	39
Rozdział II - Obrona powietrzna okrętów nawodnych i podwodnych w morzu.	39
Rozdział III - Obrona powietrzna sił marynarki wojennej w operacjach morskich.	40

SZTUKA OPERACYJNA MARYNARKI WOJENNEJ

R o z d z i a ł I

Zasady strategicznego wykorzystania marynarki wojennej

1. P o j ę c i e o w s p ó ł c z e s n y c h w o j n a c h .
Charakter współczesnych wojen /cele wojen, przestrzeń objęta działaniami wojennymi, czas trwania wojen, natężenie państw walczących/. Masowy charakter użycia sił zbrojnych i techniki bojowej.
2. R o l a i z n a c z e n i e d z i a ł a n w o j e n -
n y c h n a m o r z u w o g ó l n y m s y s t e m i e
w o j n y . Zależność ekonomiki i sił zbrojnych państw kapitalistycznych od komunikacji morskich i oceanicznych. Znaczenie komunikacji morskich dla państw obozu socjalistycznego. Znaczenie morza jako kierunku inwazji. Zadania marynarki wojennej.
3. J e d n o ś ć z a s a d s z t u k i w o j e n n e j
i m o r s k i e j s z t u k i w o j e n n e j . Zasadnicze części składowe sztuki wojennej i morskiej sztuki wojennej oraz ich wzajemna zależność.
4. P o j ę c i e o s t r a t e g i i w o j e n n e j .
Zasadnicze cechy strategii wojennej. Pojęcie o strategicznym natarciu i obronie.
5. P o j ę c i e o p r z y g o t o w a n i u d o p r o -
w a d z e n i a d z i a ł a n w o j e n n y c h n a m o r z u .
Pojęcie o programie rozwoju marynarki wojennej. Pojęcie o przygotowaniu morskich teatrów działań wojennych /system bazowania danego teatru/.
6. P o j ę c i e o p o c z ą t k o w y m o k r e s i e
w o j n y . Pojęcie o kampanii wojennej i miejscu w niej działań wojennych na morzu. Pojęcie o strategicznym rozwinięciu marynarki wojennej. Pojęcie o przejściu marynarki wojennej na podwyższoną gotowość operacyjną. Prowadzenie operacji morskich w początkowym okresie wojny. Strategiczne panowanie na morzu. Współdziałanie strategiczne. Dowodze-

nie siłami marynarki wojennej w toku kampanii.

R o z d z i a ł I I

Zasady sztuki operacyjnej marynarki wojennej

Część 1. Zasadnicze określenia sztuki operacyjnej marynarki wojennej

7. P r z e d m i o t s z t u k i o p e r a c y j n e j
m a r y n a r k i w o j e n n e j . Powstanie i rozwój operacji
morskich. Warunki powstania i rozwoju sztuki operacyjnej marynarki
wojennej. Określenie przedmiotu sztuki operacyjnej marynarki wojennej.

8. O g ó l n a c h a r a k t e r y s t y k a o p e r a c j i
m o r s k i c h . Określenie operacji morskiej. Cechy charakterystyczne
współczesnych operacji morskich. Zdecydowane cele operacji morskich.
Duży rozmach pod względem sił, środków, czasu i przestrzeni oraz wyso-
kie natężenie sił. Skupienie decydującego wysiłku na głównym kierunku.
Masowe użycie sił i środków. Konieczność organizacji współdziałania,
zabezpieczenia i dowodzenia.

9. C e l e o p e r a c j i m o r s k i c h i z a s a d y
u ż y c i a s i ł d l a i c h o s i ą g n i ę c i a . Strate-
giczne i operacyjne cele operacji morskich. Operacje zaczepne i obronne.
Siły i środki używane do operacji i ich możliwości operacyjne /wzrasta-
jąca rola okrętów podwodnych i lotnictwa/. Związki operacyjne i takty-
czne marynarki wojennej. Zasady użycia w operacjach morskich związków
taktycznych i operacyjnych innych rodzajów sił zbrojnych. Udział
marynarki wojennej w operacjach innych rodzajów sił zbrojnych.

10. P o d z i a ł w y s i ł k ó w w o p e r a c j i .
Zasady ogólne. Główny kierunek działań sił w operacji morskiej. Pomoc-
nicze kierunki działań. Osłona operacyjna. Panowanie w rejonie operacji.
Znaczenie zaskoczenia i sposoby jego osiągnięcia. Wykorzystanie małej
widzialności dla uzyskania skrytości działań. Operacyjne ugrupowanie
sił.

11. Z a s a d y w s p ó ł d z i a ł a n i a s i ł w o p e -
r a c j i . Zasady ogólne. Istota współdziałania w operacji. Formy
współdziałania. Zasady organizacji współdziałania. Warunki sprzyjające
współdziałaniu. Współdziałanie wewnątrz marynarki wojennej. Współdzia-
łanie marynarki wojennej z Frontem, lotnictwem dalekiego zasięgu, wojs-
kami powietrzno-desantowymi i wojskami obrony powietrznej kraju.

12. Z a s a d y z a b e z p i e c z e n i a o p e r a c j i
m o r s k i c h . Zasady ogólne. Zabezpieczenie operacyjne: rozpoznanie
operacyjne, maskowanie operacyjne, przeciwdziałanie radioelektroniczne,
wszystkie rodzaje obron. Pojęcie o zabezpieczeniu materiałowo-technicz-
nym i specjalnym. Zabezpieczenie polityczne.

13. Z a s a d y d o w o d z e n i a s i ł a m i w o p e -
r a c j i . Istota i treść dowodzenia. Wymagania stawiane dowodzeniu
i warunki zapewniające ich osiągnięcie. Metody i formy dowodzenia.
Rola dowódcy i sztabu w zakresie dowodzenia. Stanowiska dowodzenia.
Wymagania stawiane łączności w operacji.

Część 2. Zasady przygotowania i prowadzenia operacji morskich

14. P r z y g o t o w a n i e o p e r a c j i . Ogólne zasady
przygotowania operacji. Analiza zadania i wypracowanie zamiaru. Orien-
towanie operacyjne. Przygotowanie przez sztab materiałów do powzięcia
decyzji przez dowódcę.

15. M e t o d y k a w y l i c z e n i o p e r a c y j n y c h .
Cel i istota wyliczeń. Ocena możliwości nieprzyjaciela. Ocena możliwoś-
ci sił własnych. Metodyka obliczenia stosunku sił w operacji. Wylicze-
nie użycia sił i środków do działań na głównym kierunku i kierunkach
pomocniczych oraz do przeprowadzenia przedsięwzięć zabezpieczających.

16. P o w z i ę c i e d e c y z j i i o r g a n i z a c j a
o p e r a c j i . Decyzja dowódcy. Opracowanie planu operacji. Dopro-
wadzenie zadań do zespołów, związków operacyjnych i służb biorących

udział w operacji. Organizacja współdziałania, przegrupowania i ześrodkowania sił. Przygotowanie sił i środków do operacji. Organizacja dowodzenia i łączności. Dodatkowe wyposażenie rejonu operacji. Kontrola przygotowania sił i środków do operacji.

17. P r o w a d z e n i e o p e r a c j i m o r s k i c h .
Ogólne zasady prowadzenia operacji. Prowadzenie zaczepnych operacji morskich. Cechy szczególne prowadzenia operacji obronnych. Dowodzenie siłami w toku prowadzenia operacji.

R o z d z i a ł III

Zasadnicze rodzaje operacji morskich

18. O p e r a c j a n a r u s z e n i a / p r z e r w a n i a /
o c e a n i c z n y c h i m o r s k i c h k o m u n i k a c j i
n i e p r z y j a c i e l a . Ogólna charakterystyka operacji.
Określenie oceanicznych i morskich komunikacji. Rodzaje i sposoby oceanicznych i morskich przewozów naszych potencjalnych przeciwników. Warunki określające konieczność przeprowadzenia operacji naruszenia /przerwania/ oceanicznych i morskich komunikacji nieprzyjaciela, jej cel i istota. Główny i pomocnicze kierunki w operacji oraz możliwe formy działań sił na tych kierunkach. Siły i środki używane w operacji i ich zadania /decydująca rola okrętów podwodnych i lotnictwa/. Operacyjne ugrupowanie sił. Wymagania stawiane zabezpieczeniu i dowodzeniu.

Planowanie i organizacja operacji. Wyliczenia operacyjne i treść materiałów przygotowywanych przez sztab do powzięcia decyzji przez dowódcę operacji. Treść decyzji dowódcy operacji i planu operacji. Cechy szczególne organizacji przegrupowania i ześrodkowania sił i środków, współdziałania, przygotowania sił i środków oraz dodatkowego wyposażenia rejonu operacji.

Prowadzenie operacji. Obserwacja formowań, ruchu i rozładowywania konwojów i pojedynczych transportowców oraz działań sił obrony

nieprzyjaciela. Operacyjne rozwijanie okrętów podwodnych oraz zabezpieczenie przez inne rodzaje sił marynarki wojennej wyjścia okrętów podwodnych z baz i forsowania rubieży OPOP. Wspólne operacyjne wykorzystanie okrętów podwodnych, lotnictwa i okrętów nawodnych na konwoje i obiekty brzegowe /porty, drogi dojazdowe, urządzenia hydrotechniczne itp./.

Samodzielna operacja okrętów podwodnych na oddalonych oceanicznych komunikacjach nieprzyjaciela. Warunki określające konieczność i istotę samodzielnych operacji okrętów podwodnych na komunikacjach oceanicznych. Możliwe rejony działań okrętów podwodnych. Zadania wykonywane przez okręty podwodne: niszczenie transportowców i okrętów bojowych na morzu i w bazach, paraliżowanie pracy portów i baz, stworzenie niebezpieczeństwa minowego, prowadzenie rozpoznania. Metody użycia okrętów podwodnych. Ugrupowanie operacyjne. Nawigacyjno-hydrograficzne zabezpieczenie okrętów podwodnych. Cechy szczególne dowodzenia okrętami podwodnymi.

Planowanie i organizacja operacji prowadzonej przez okręty podwodne na komunikacjach oceanicznych. Cechy szczególne wyliczeń operacyjnych i organizacji przygotowania okrętów podwodnych.

Zabezpieczenie przez siły marynarki wojennej rozwijania i zwinięcia okrętów podwodnych, działających na komunikacjach oceanicznych. Wykonanie uderzeń na konwoje, porty i bazy. Przegrupowanie okrętów podwodnych do działań w innym rejonie.

19. O p e r a c j a n i s z c z e n i a b a z m o r s k i c h ,
p o r t ó w i o b i e k t ó w b r z e g o w y c h n i e -
p r z y j a c i e l a . Ogólna charakterystyka operacji. Warunki
określające konieczność przeprowadzenia operacji, jej cel i istota.
Główny i pomocnicze kierunki w operacji oraz możliwe formy działań
sił na tych kierunkach. Siły i środki używane w operacji oraz zadania
przez nie wykonywane /wzrastająca rola okrętów podwodnych w tej ope-
racji/. Operacyjne ugrupowanie sił. Wymagania stawiane zabezpieczeniu

i dowodzeniu siłami, zwłaszcza okrętami podwodnymi działającymi w odległych rejonach.

Planowanie i organizacja operacji. Wyliczenia operacyjne i treść materiałów przygotowywanych przez sztab do powzięcia decyzji przez dowódcę operacji. Treść decyzji dowódcy operacji i planu operacji. Cechy szczególne organizacji przegrupowania i ześrodkowania sił i środków, współdziałania, przygotowania sił i środków oraz dodatkowego wyposażenia rejonu operacji.

Prowadzenie operacji. Rozpoznanie obiektów głównego uderzenia i uderzeń pomocniczych. Rozwinięcie sił wydzielonych do prowadzenia operacji. Wykonanie uderzenia głównego i uderzeń na kierunkach pomocniczych. Zwijanie sił po przeprowadzeniu operacji.

Cechy szczególne samodzielnej operacji niszczenia oddalonych baz morskich, portów i obiektów brzegowych nieprzyjaciela przez okręty podwodne. Warunki określające konieczność przeprowadzenia operacji samodzielnej i jej istota. Główny i pomocnicze kierunki w operacji oraz możliwe formy działań na tych kierunkach. Siły i środki używane w operacji oraz ich zadania. Operacyjne ugrupowanie sił. Wymagania stawiane zabezpieczeniu i dowodzeniu. Wyliczenia operacyjne. Organizacja przegrupowania sił. Sposoby wykonania uderzeń na obiekty brzegowe.

20. O p e r a c j a z n i s z c z e n i a s i ł f l o t y
n i e p r z y j a c i e l a . Ogólna charakterystyka operacji.
Warunki określające konieczność przeprowadzenia operacji, jej cel
i istota. Główny i pomocnicze kierunki oraz możliwe formy działań.
Siły i środki używane w operacji i zadania przez nie wykonywane.
Operacyjne ugrupowanie sił. Wymagania stawiane zabezpieczeniu i dowo-
dzeniu siłami.

Planowanie i organizacja operacji. Wymagania stawiane przygotowa-
niu operacji. Wyliczenia operacyjne i treść materiałów przygotowywa-
nych przez sztab do powzięcia decyzji przez dowódcę operacji. Treść
decyzji dowódcy i planu operacji. Cechy szczególne organizacji prze-

grupowania i ześrodkowania sił i środków, współdziałania, przygotowania sił i środków oraz dodatkowego wyposażenia rejonu operacji.

Prowadzenie operacji. Rozpoznanie i obserwacja zgrupowań sił nieprzyjaciela będących obiektami głównego uderzenia i uderzeń pomocniczych. Rozwinięcie sił i wykonanie uderzeń na głównym i pomocniczych kierunkach. Wykonanie uderzenia głównego i rozwinięcie powodzenia. Zwijanie operacji.

21. O p e r a c j a o b r o n y w ł a s n y c h k o m u - n i k a c j i m o r s k i c h . Ogólna charakterystyka operacji. Warunki określające konieczność przeprowadzenia operacji, jej cel i istota. Metody zabezpieczania przewozów. Główny i pomocnicze kierunki oraz możliwe formy działań na tych kierunkach. Oskona operacyjna. Siły i środki używane w operacji oraz zadania przez nie wykonywane. Operacyjne ugrupowanie sił. Wymagania stawiane zabezpieczeniu i dowodzeniu siłami.

Planowanie i organizacja operacji. Wyliczenia operacyjne i treść materiałów przygotowanych przez sztab do powzięcia decyzji przez dowódcę operacji. Treść decyzji dowódcy i planu operacji. Cechy szczególne organizacji przegrupowania i ześrodkowania sił, współdziałania, przygotowania sił i środków oraz dodatkowego wyposażenia rejonu operacji.

Prowadzenie operacji. Obserwacja działań nieprzyjaciela w rejonie operacji. Zapewnienie bezpieczeństwa pływania w przybrzeżnych rejonach własnych. Odpieranie nieprzyjaciela usiłującego zniszczyć nasze siły i środki w portach, bazach i podczas przejścia morzem. Rozwijanie sił osłony operacyjnej. Wykonanie uderzeń na siły nieprzyjaciela, działające na naszych komunikacjach morskich zarówno w morzu jak i w rejonach ich ześrodkowania /bazach, lotniskach/. Zwijanie operacji.

22. O p e r a c j a m i n o w o - z a g r o d o w a . Ogólna charakterystyka operacji. Warunki określające konieczność przeprowadzenia operacji, jej cel i istota. Główny i pomocnicze kierunki oraz możliwe formy działań na tych kierunkach. Siły i środki używane w ope-

racji oraz zadania przez nie wykonywane. Operacyjne ugrupowanie sił. Wymagania stawiane zabezpieczeniu i dowodzeniu.

Planowanie i organizacja operacji. Wyliczenia operacyjne i treść materiałów przygotowywanych przez sztab do powzięcia decyzji przez dowódcę operacji. Treść decyzji dowódcy i planu operacji. Cechy szczególne organizacji przegrupowania i ześrodkowania sił i środków, współdziałania, przygotowania sił i środków oraz dodatkowego wyposażenia rejonu operacji.

Prowadzenie operacji. Rozwijanie sił osłony i przejście stawiaczy min do rejonu stawiania zagród minowych. Stawianie zagród minowych. Zwijanie operacji i powrót stawiaczy min do baz.

23. M o r s k a o p e r a c j a d e s a n t o w a . Ogólna charakterystyka operacji. Warunki określające konieczność przeprowadzenia operacji, jej cel i istota. Rejon lądowania desantu, taktyczny i operacyjny przyczółek. Główny i pomocnicze kierunki oraz możliwe formy działań sił na tych kierunkach. Siły i środki używane w operacji oraz ich zadania. Operacyjne ugrupowanie sił. Wymagania stawiane zabezpieczeniu i dowodzeniu.

Planowanie i organizacja operacji. Wyliczenia operacyjne i treść materiałów przygotowywanych przez sztab do powzięcia decyzji przez dowódcę operacji. Treść decyzji dowódcy i planu operacji. Cechy szczególne organizacji przegrupowania i ześrodkowania sił i środków, współdziałania, przygotowania sił i środków oraz dodatkowego wyposażenia rejonu operacji. Cechy szczególne planowania i organizacji działań sił marynarki wojennej w operacji prowadzonej przez Front.

Prowadzenie operacji. Walka o zdobycie panowania na morzu i w powietrzu w rejonie prowadzenia operacji. Załadowanie desantu i przejście morzem oraz zapewnienie bezpieczeństwa. Wysadzenie oddziałów wydzielonych, desantów powietrznych i pierwszego rzutu sił głównych desantu oraz ich działania o opanowanie przyczółka. Wysadzenie drugiego i następnych rzutów sił głównych desantu. Wykonywanie przez wojska desan-

towe swoich zadań i zabezpieczanie przez siły marynarki wojennej działań desantu na lądzie. Zwijanie operacji.

24. O p e r a c j a p r z e c i w d e s a n t o w a . Ogólna charakterystyka operacji. Pojęcie o obronie przeciwdesantowej wybrzeża. Warunki określające konieczność przeprowadzenia operacji, jej cel i istota. Warunki przeprowadzania operacji. Główny i pomocnicze kierunki oraz możliwe formy działań sił na tych kierunkach. Siły i środki używane w operacji oraz ich zadania. Operacyjne ugrupowanie sił. Wymagania stawiane zabezpieczeniu i dowodzeniu.

Planowanie i organizacja operacji. Wyliczenia operacyjne i treść materiałów przygotowywanych przez sztab do powzięcia decyzji przez dowódcę operacji. Treść decyzji dowódcy i planu operacji. Cechy szczególne organizacji przegrupowania i ześrodkowania sił i środków, współdziałania, przygotowania sił i środków oraz dodatkowego wyposażenia rejonu operacji. Cechy szczególne planowania i organizacji działań sił marynarki wojennej w operacji prowadzonej przez Front.

Prowadzenie operacji. Odpieranie uderzeń nieprzyjaciela i osłabianie jego sił w bazach i na lotniskach. Rozwijanie sił na najbardziej zagrożonych kierunkach i przegrupowanie ich w miarę otrzymywania danych o elementach ruchu desantu nieprzyjaciela. Osłabienie /rozbicie/ desantu nieprzyjaciela podczas przejścia morzem Odpieranie lądowania desantu i zwalczanie wysadzonych jednostek desantowych na lądzie. Prześladowanie odchodzącego nieprzyjaciela i zwijanie operacji.

25. O p e r a c j a e w a k u a c j i o k r ą ż o n y c h w o j s k . Ogólna charakterystyka operacji. Warunki określające konieczność przeprowadzenia operacji, jej cel i istota. Główny i pomocnicze kierunki oraz możliwe formy działań sił na tych kierunkach. Siły i środki używane w operacji oraz ich zadania. Operacyjne ugrupowanie sił. Wymagania stawiane zabezpieczeniu i dowodzeniu.

Planowanie i organizacja operacji. Wyliczenia operacyjne i treść materiałów przygotowywanych przez sztab do powzięcia decyzji przez

dowódcę operacji. Treść decyzji dowódcy i planu operacji. Cechy szczególne organizacji przegrupowania i ześrodkowania sił i środków, współdziałania, przygotowania sił i środków oraz dodatkowego wyposażenia rejonu operacji. Cechy szczególne planowania i organizacji działań sił marynarki wojennej w operacji prowadzonej przez Front.

Prowadzenie operacji. Działania obronne ewakuowanych wojsk w okrażeniu i podczas odchodzenia do punktów załadowania. Działania sił marynarki wojennej celem zabezpieczenia odejścia wojsk od linii frontu. Walka z siłami nieprzyjaciela usiłującymi blokować przyparte do morza zgrupowanie wojsk. Załadowanie ewakuowanych wojsk na środki transportowe i przejście morzem. Doprowadzenie postawionego rejonu do stanu unieemożliwiającego lub utrudniającego wykorzystanie go przez nieprzyjaciela.

26. O p e r a c j a w s p a r c i a s i ł a m i m a r y -
n a r k i w o j e n n e j w o j s k F r o n t u n a d m o r s -
k i e g o p o d c z a s o p a n o w y w a n i a c i e ś n i n .
Ogólna charakterystyka operacji. Pojęcie o zaczepnej operacji Frontu na kierunku nadmorskim. Warunki określające konieczność przeprowadzenia przez marynarkę wojenną operacji wsparcia Frontu w opanowaniu cieśnin, oraz cel i istota tej operacji. Główny i pomocnicze kierunki oraz możliwe formy działań sił na tych kierunkach. Siły i środki używane w operacji oraz ich zadania. Operacyjne ugrupowanie sił. Wymagania stawiane zabezpieczeniu i dowodzeniu siłami.

Planowanie i organizacja operacji. Wyliczenia operacyjne i treść materiałów przygotowywanych przez sztab do powzięcia decyzji przez dowódcę marynarki wojennej. Treść decyzji dowódcy i planu operacji. Cechy szczególne organizacji przegrupowania i ześrodkowania sił i środków, współdziałania, przygotowania sił i środków oraz dodatkowego wyposażenia rejonu operacji.

Prowadzenie operacji. Wykonanie poszczególnych zadań wsparcia zgodnie z prowadzeniem zaczepnej operacji Frontu.

R o z d z i a ł I V

Codzienna działalność bojowa marynarki wojennej.

27. O g ó l n a c h a r a k t e r y s t y k a c o d z i e n -
n e j d z i a ł a l n o ś c i b o j o w e j m a r y n a r k i
w o j e n n e j . C e l i i i s t o t a c o d z i e n n e j d z i a ł a l n o ś c i b o j o w e j o r a z
j e j z a s a d n i c z a t r e ś ć .

28. P l a n o w a n i e i o r g a n i z a c j a c o -
d z i e n n e j d z i a ł a l n o ś c i b o j o w e j m a r y -
n a r k i . O g ó l n e z a s a d y p l a n o w a n i a c o d z i e n n e j d z i a ł a l n o ś c i b o j o w e j .
M e t o d y k a w y l i c z e Ń s i ł i ś r o d k ó w . O r g a n i z a c j a d o w o d z e n i a .

TAKTYKA OGÓLNA MARYNARKI WOJENNEJ

R o z d z i a ł I

Zasady taktyki ogólnej marynarki wojennej

1. W p r o w a d z e n i e . Taktyka ogólna marynarki wojennej, jej treść i zadania. Elementy taktyki i ich wzajemna zależność. Aktywność, jako podstawa wszystkich sposobów taktycznych. Rozwój taktyki w czasie pokoju i wojny. Przeznaczenie regulaminów bojowych i instrukcji.

2 . Z a s a d y u ż y c i a s i ł i ś r o d k ó w m a r y -
n a r k i w o j e n n e j w w a l c e m o r s k i e j .

Rodzaje sił marynarki wojennej, ich taktyczna charakterystyka i znaczenie we współczesnych warunkach. Zasadnicze warunki zapewniające powodzenie w walce morskiej. Zasady użycia w walce morskiej broni jądrowej i rakietowej.

3. Z a s a d y p r z y g o t o w a n i a i p r o w a d z e -
n i a w a l k i m o r s k i e j . Określenie pojęcia walki morskiej, jej treść i miejsce w systemie prowadzonej operacji. Zasadnicze rodzaje walki morskiej. Ugrupowanie bojowe zespołu. Planowanie walki morskiej według zadań. Organizacja współdziałania. Zasadnicze sposoby taktyczne stosowane w walce morskiej. Taktyczna decyzja, jako podstawa do przygotowania i prowadzenia walki morskiej.

4. Z a s a d y d o w o d z e n i a s i ł a m i w w a l c e
m o r s k i e j . Treść dowodzenia i stawiane mu wymagania. Metody dowodzenia. Dowodzenie siłami podczas przygotowania i prowadzenia walki morskiej.

R o z d z i a ł II

Zabezpieczenie działań bojowych

5. Z a s a d y z a b e z p i e c z e n i a . Rola i zadania zabezpieczenia sił podczas prowadzenia działań bojowych. Zasadnicze rodzaje zabezpieczenia.

6. R o z p o z n a n i e t a k t y c z n e . Przeznaczenie i zadania rozpoznania. Siły i środki rozpoznania. Zasadnicze sposoby prowadzenia rozpoznania. Planowanie i organizacja rozpoznania podczas działań zespołów w oddalonych i przybrzeżnych rejonach. Zasadnicze wyliczenia rozpoznania taktycznego. Dowodzenie rozpoznaniem. Dokumenty bojowe.

7. P r z e c i w d z i a ł a n i e r a d i o e l e k t r o - n i c z n e . Przeznaczenie i zadania przeciwdziałania radioelektronicznego. Siły i środki używane do wykonania zadań przeciwdziałania radioelektronicznego. Planowanie i organizacja przeciwdziałania radioelektronicznego. Kierowanie przeciwdziałaniem radioelektronicznym. Dokumenty bojowe przeciwdziałania radioelektronicznego.

8. O b r o n a i o c h r o n a z e s p o ł u . Przeznaczenie i zadania obrony i ochrony zespołu. Rodzaje obrony i ochrony. Siły i środki używane do organizacji obrony i ochrony. Planowanie i organizacja obrony i ochrony zespołu podczas działań w oddalonych i przybrzeżnych rejonach. Dowodzenie obroną i ochroną. Dokumenty bojowe na obronę i ochronę zespołu.

9. M a s k o w a n i e t a k t y c z n e . Przeznaczenie i zadania maskowania taktycznego. Rodzaje maskowania. Zasadnicze sposoby maskowania. Planowanie i organizacja maskowania taktycznego. Kierowanie maskowaniem. Dokumenty bojowe na maskowanie taktyczne.

R o z d z i a ł III

Przejście zespołu morzem

10. Z a b e z p i e c z e n i e w y j ś c i a / w e j ś c i a / z e s p o ł ó w o k r ę t ó w i k o n w o j ó w z p u n k - t ó w b a z o w a n i a . Cele zabezpieczenia wyjścia /wejścia/ zespołów okrętów i konwojów. Siły i środki używane do zabezpieczenia wyjścia /wejścia/ zespołów okrętów i konwojów. Planowanie i organizacja zabezpieczenia wyjścia /wejścia/ zespołów okrętów i konwojów. Zasadnicze wyliczenia taktyczne zabezpieczenia wyjścia / wejścia/ zespołów

okrętów i konwojów. Dokumenty bojowe. Dowodzenie siłami podczas zabezpieczania wyjścia /wejścia/ zespołów okrętów i konwojów.

11. P r z e j ś c i e m o r z e m z e s p o łą o k r ę t ó w n a w o d n y c h. Cele i rodzaje przejścia morzem zespołu okrętów nawodnych. Planowanie i organizacja przejścia morzem zespołu okrętów nawodnych. Zasadnicze wyliczenia taktyczne przejścia morzem zespołu okrętów nawodnych. Dokumenty bojowe. Dowodzenie siłami podczas przejścia morzem zespołu okrętów nawodnych.

12. E s k o r t o w a n i e o k r ę t ó w p o d w o d n y c h. Cele eskortowania. Siły i środki używane do eskortowania okrętów podwodnych. Zasadnicze wyliczenia taktyczne eskortowania okrętów podwodnych. Dokumenty bojowe. Dowodzenie siłami podczas eskortowania okrętów podwodnych.

13. P r z e j ś c i e k o n w o j u m o r z e m. Planowanie i organizacja przejścia konwoju morzem. Zasadnicze wyliczenia taktyczne przejścia konwoju morzem. Dokumenty bojowe. Dowodzenie siłami podczas przejścia morzem.

R o z d z i a ł IV

Zaczepekne działania bojowe

14. Z a b e z p i e c z e n i e z e s p o łą o k r ę t ó w p o d w o d n y c h p o d c z a s p r z e r y w a n i a r u b i e ż y o b r o n y p r z e c i w o k r ę t o m p o d w o d n y m. Warunki i cele zabezpieczenia przerwania rubieży OPOP. Rodzaje zabezpieczenia przerwania rubieży OPOP. Siły i środki używane do zabezpieczenia przerwania rubieży OPOP i ich zadania. Przygotowanie zabezpieczenia przerwania rubieży OPOP. Zasadnicze wyliczenia taktyczne: wyliczenie przejścia okrętów podwodnych przez rubież OPOP; wyliczenie możliwości bojowych sił zabezpieczających; wyliczenie składu grup poszukujących i uderzeniowych; wyliczenie kolejności i czasu trwania uderzeń; wyliczenie zabezpieczenia bojowego i specjalnego; określenie

ugrupowania bojowego sił zabezpieczenia, planowanie zabezpieczenia przerwania rubieży OPOP według zadań, ich treści i orientacyjnego czasu trwania wykonania zadań. Treść zasadniczych punktów decyzji: zamiar, bojowa organizacja i zadania sił, organizacja współdziałania. Dokumenty bojowe. Zabezpieczenie przerwania rubieży OPOP w oddalonym rejonie w warunkach różnej widzialności. Zabezpieczenie przerwania bliskiej rubieży OPOP w warunkach różnej widzialności. Dowodzenie siłami zabezpieczającymi przerwanie rubieży OPOP.

15. W a l k a o z n i s z c z e n i e u d e r z e n i o - w e g o z e s p o ł u l o t n i s k o w c ó w n i e p r z y - j a c i e l a . Warunki powstania i rodzaje walki. Siły i środki używane do prowadzenia walki i ich zadania. Przygotowanie walki. Zasadnicze wyliczenia taktyczne: wyliczenie możliwości bojowych sił; wyliczenie kolejności i czasu trwania uderzeń; określenie ugrupowania bojowego zespołu; planowanie walki według zadań, ich treści i orientacyjnego czasu trwania wykonania zadań. Treść zasadniczych punktów decyzji: zamiar, bojowa organizacja i zadania sił, organizacja współdziałania. Dokumenty bojowe. Prowadzenie walki w warunkach różnej widzialności. Dowodzenie siłami.

16. W a l k a o z n i s z c z e n i e k o n w o j u n i e p r z y j a c i e l a w o d d a l o n y m r e j o n i e m o r z a / n a o c e a n i e / . Warunki powstania walki. Rodzaje walki. Siły i środki używane do prowadzenia walki i ich zadania. Przygotowanie walki. Zasadnicze wyliczenia taktyczne: wyliczenie możliwości bojowych sił; wyliczenie kolejności i czasu trwania uderzeń; wyliczenie działań zabezpieczających; określenie ugrupowania bojowego sił. Treść zasadniczych punktów decyzji: zamiar, bojowa organizacja i zadania sił, organizacja współdziałania. Dokumenty bojowe. Prowadzenie walki w warunkach różnej widzialności. Dowodzenie siłami.

17. W a l k a o z n i s z c z e n i e o k r ę t ó w b o -
j o w y c h i t r a n s p o r t o w c ó w n i e p r z y j a -
c i e l a w n a s z y m r e j o n i e p r z y b r z e ż n y m .
Warunki powstania i cele walki. Rodzaje walki. Siły i środki używane do
prowadzenia walki i ich zadania. Przygotowanie walki. Zasadnicze wyli-
czenia taktyczne: wyliczenie możliwości bojowych sił; wyliczenie składu
grup uderzeniowych; wyliczenie kolejności i czasu trwania uderzeń;
określenie ugrupowania bojowego zespołu; planowanie walki według zadań,
ich treści i orientacyjnego czasu trwania wykonania zadań. Treść zasad-
niczych punktów decyzji: zamiar, bojowa organizacja i zadania sił, orga-
nizacja współdziałania. Dokumenty bojowe. Prowadzenie walki w warunkach
różnej widzialności. Dowodzenie siłami.

18. W y s a d z e n i e m o r s k i e g o d e s a n t u
t a k t y c z n e g o n a w y b r z e ż e b r o n i o n e
p r z e z n i e p r z y j a c i e l a . Warunki wysadzenia i zadania
morskiego desantu taktycznego. Rodzaje wysadzenia morskiego desantu
taktycznego. Siły i środki używane do wysadzenia desantu i ich zadania.
Przygotowanie wysadzenia desantu. Zasadnicze wyliczenia taktyczne:
wyliczenie możliwości bojowych lotnictwa i okrętów w walce o lądowanie
desantu; wyliczenie ugrupowań bojowych oddziałów desantowych; wyliczenie
czasu trwania walki o lądowanie desantu; wyliczenie przejścia i ugru-
powania marszowego zespołu lądowania; wyliczenie załadowania desantu
na środki transportowo-desantowe; wyliczenie zabezpieczenia bojowego
i specjalnego; planowanie walki według zadań, ich treści i orientacyj-
nego czasu trwania wykonania zadań. Ugrupowanie bojowe zespołu lądowa-
nia i desantu podczas lądowania. Treść zasadniczych punktów decyzji
dowódcy lądowania: zamiar, bojowa organizacja i zadania sił, organi-
zacja współdziałania. Dokumenty bojowe. Prowadzenie walki o lądowanie
w warunkach różnej widzialności: osłabienie obrony przeciwdesantowej
nieprzyjaciela, uchwycenie punktów lądowania, opanowanie przyczółka
lądowania. Cechy szczególne wysadzenia desantu w rejonie szkier.

Powtórne załadowanie desantu /ewakuacja desantu/. Dowodzenie siłami.

19. W s p a r c i e w o j s k l ą d o w y c h . Cele i zadania wojsk lądowych. Rodzaje wsparcia oraz siły i środki używane do wsparcia. Przygotowanie wsparcia. Zasadnicze wyliczenia taktyczne: wyliczenie możliwości bojowych; wyliczenie składu grup uderzeniowych; wyliczenie rejonów manewrowania ogniowego; wyliczenie zabezpieczenia bojowego i specjalnego. Ugrupowanie bojowe zespołu wsparcia. Dokumenty bojowe. Prowadzenie wsparcia: taktyczne rozwinięcie sił zespołu wsparcia, wykonanie zadań ogniowych, odejście sił wsparcia. Dowodzenie siłami wsparcia.

R o z d z i a ł V

Obrońne działania bojowe

20. O d p a r c i e d e s a n t u m o r s k i e g o . Cel walki i zadania zespołu marynarki wojennej użytego do odparcia desantu morskiego. Rodzaje walki o odparcie desantu. Przygotowanie walki. Zasadnicze wyliczenia taktyczne: wyliczenie możliwości bojowych; wyliczenie składu grup uderzeniowych; wyliczenie kolejności i czasu trwania uderzeń; wyliczenie zabezpieczenia bojowego i specjalnego; określenie ugrupowania bojowego. Treść zasadniczych punktów decyzji: zamiar , bojowa organizacja i zadania sił, organizacja współdziałania. Dokumenty bojowe. Prowadzenie walki w warunkach różnej widzialności: taktyczne rozwinięcie sił, wykonanie uderzeń na desant na wodzie i brzegu, prześladowanie desantu nieprzyjaciela. Cechy szczególne działań podczas odpierania desantu w rejonie szkier. Dowodzenie siłami.

21. O d p i e r a n i e n a p a d u s i ł n i e p r z y j a -
c i e l a n a k o n w ó j . Cele walki. Siły i środki używane do odparcia napadu i ich zadania. Przygotowanie walki. Zasadnicze wyliczenia taktyczne: wyliczenie możliwości bojowych; wyliczenie składu grup uderzeniowych; wyliczenie czasu trwania i kolejności uderzeń; wyliczenie zabezpieczenia bojowego i specjalnego; określenie ugrupowa-

nia bojowego. Treść zasadniczych punktów decyzji. Dokumenty bojowe.

Odpieranie napadu w warunkach różnej widzialności. Dowodzenie siłami.

22. O b r o n a r e j o n u b a z o w a n i a. Cele obrony rejonu bazowania i stawiane jej wymagania. Rodzaje obron rejonu bazowania i stawiane im wymagania. Siły i środki używane do obrony rejonu bazowania i ich zadania. Przygotowanie obrony rejonu bazowania. Zasadnicze wyliczenia taktyczne: wyliczenie dyslokacji okrętów; wyliczenie ochrony dozоровej; wyliczenie rozpoznania taktycznego; wyliczenie sił i środków dla wszystkich rodzajów obron; określenie ugrupowania bojowego. Treść zasadniczych punktów decyzji: zamiar, bojowa organizacja i zadania sił, organizacja współdziałania. Dokumenty bojowe. Działania sił obrony podczas odpierania napadu nieprzyjaciela na rejon bazowania. Dowodzenie siłami obrony rejonu bazowania.

OKRETY PODWODNE

R o z d z i a ł I

Rola i miejsce okrętów podwodnych w wojnie na morzu

1. R o z w ó j o k r ę t ó w p o d w o d n y c h i i c h t a k t y k i. Powstanie okrętów podwodnych i ich udział w pierwszej wojnie światowej. Rozwój okrętów podwodnych w okresie międzywojennym. Okrety podwodne w drugiej wojnie światowej. Tendencje rozwojowe współczesnych okrętów podwodnych.

2. O g ó l n a c h a r a k t e r y s t y k a o k r ę t ó w p o d w o d n y c h. Okrety podwodne, jako jeden z zasadniczych rodzajów sił marynarki wojennej. Zadania wykonywane przez okręty podwodne we współczesnej wojnie na morzu i charakter ich działalności bojowej. Klasyfikacja i taktyczna charakterystyka okrętów podwodnych.

R o z d z i a ł II

Taktyka okrętów podwodnych

Część 1. Użycie uzbrojenia przez okręty podwodne.

3. U ż y c i e p r z e z o k r ę t y p o d w o d n e b r o n i r a k i e t o w e j d o n i s z c z e n i a o b i e k - t ó w b r z e g o w y c h. Użycie rakiet balistycznych i pocisków kierowanych na obiekty brzegowe. Metodyka obliczenia możliwości bojowych okrętów podwodnych stosujących broń rakietową na obiekty brzegowe.

4. U ż y c i e p r z e z o k r ę t y p o d w o d n e b r o n i r a k i e t o w e j d o n i s z c z e n i a k o n - w o j ó w i z e s p o ł ó w o k r ę t ó w b o j o w y c h . Użycie pocisków kierowanych na transportowce i okręty bojowe. Metodyka obliczenia możliwości bojowych okrętów podwodnych, stosujących kierowane pociski rakietowe na transportowce i okręty w morzu.

5. A t a k i t o r p e d o w e o k r ę t ó w p o d w o d -
n y c h n a k o n w o j e . Fazy ataku. Manewrowanie pojedynczego
okrętu podwodnego i grupy okrętów podwodnych podczas ataku torpedowego.
Sposoby strzelań różnymi torpedami. Możliwe pozycje salwy. Manewrowanie
okrętów podwodnych podczas forsowania ochrony dla zajęcia pozycji salwy.
Użycie torped na okręty OPOP. Wykonanie strzelania torpedowego na tran-
sportowce idące w konwoju. Możliwości powtórnych ataków. Metodyka obli-
czenia możliwości bojowych okrętów podwodnych z uzbrojeniem torpedowym
podczas ataku konwoju.

6. A t a k i t o r p e d o w e o k r ę t ó w p o d w o d -
n y c h n a z e s p ó ł o k r ę t ó w b o j o w y c h . Możliwe
pozycje salwy okrętów podwodnych. Manewrowanie celem zajęcia pozycji salwy
torpedowej. Cechy szczególne strzelania torped do okrętów bojowych.
Metodyka obliczenia możliwości bojowych torpedowych okrętów podwodnych,
podczas ataku okrętów bojowych.

7. U ż y c i e b r o n i m i n o w e j p r z e z o k r ę t y
p o d w o d n e . Charakterystyka okrętów podwodnych jako stawiaczy min.
Stawianie okrętom podwodnym zadań do użycia min. Zasadnicze sposoby sta-
wiania min przez okręty podwodne. Metodyka obliczeń do postawienia min.

Część 2. Walka okrętów podwodnych z siłami i środkami OPOP nieprzyjaciela.

8. P o k o n y w a n i e p r z e z o k r ę t y p o d w o d n e
OPOP n i e p r z y j a c i e l a . Zasady ogólne. Pokonywanie przez
okręty podwodne rubieży OPOP. Przedsięwzięcia utrudniające wykrycie okrętu
podwodnego przez optyczne, akustyczne, radiotechniczne i inne środki obser-
wacji nieprzyjaciela. Sposoby zapewniające skrytość i maskowanie okrętów
podwodnych podczas forsowania rubieży OPOP.

9. W a l k a o k r ę t ó w p o d w o d n y c h z m a n e -
w r o w y m i s i ł a m i OPOP n i e p r z y j a c i e l a . Uchylenie
się okrętów podwodnych od spotkania z okrętowymi i powietrznymi grupami

poszukującymi nieprzyjaciela. Uchylenie się okrętu podwodnego od ataku i oderwanie się od prześladujących okrętowych i lotniczych grup OPOP nieprzyjaciela. Pokonywanie przez okręty podwodne przeciwdziałania dalekiego i bliskiego wsparcia konwojów nieprzyjaciela podczas przejścia morzem.

Część 3. Organizacja, prowadzenie i zabezpieczenie działań bojowych okrętów podwodnych

10. P r z e j ś c i e o k r ę t ó w p o d w o d n y c h .

Obliczenie przejścia i przejście pojedynczych okrętów podwodnych. Obliczenie przejścia zespołu okrętów podwodnych. Przejście okrętów podwodnych poszczególnych odcinków marszruty w zależności od przeciwdziałania nieprzyjaciela i warunków geograficznych /przejście w granicach własnej strefy operacyjnej, forsowanie rubieży OPOP, przejście poza własną strefą operacyjną/. Porządek przejścia zespołu okrętów podwodnych. Zajęcie rejonu działania. Organizacja spotkania okrętów podwodnych powracających do bazy.

11. U ż y c i e o k r ę t ó w p o d w o d n y c h d o p r o -
w a d z e n i a r o z p o z n a n i a . Zadania rozpoznania wykonywane przez okręty podwodne. Rozpoznanie baz morskich, portów i wybrzeży nieprzyjaciela. Rozpoznanie konwojów i zespołów okrętów w morzu. Sposoby prowadzenia rozpoznania i metodyka obliczenia niezbędnej ilości okrętów podwodnych do prowadzenia rozpoznania.

12. U ż y c i e o k r ę t ó w p o d w o d n y c h z u z b r o -
j e n i e m t o r p e d o w y m i r a k i e t o w y m . Użycie pojedynczych okrętów podwodnych. Istota użycia okrętów podwodnych w grupach taktycznych, oraz zalety i wady tej metody. Skład grup okrętów podwodnych z różnym uzbrojeniem. Celowość użycia okrętów podwodnych w grupach taktycznych. Ugrupowania bojowe grup okrętów podwodnych.

13. P o z y c y j n o - m a n e w r o w a m e t o d a w y k o -
r z y s t a n i a o k r ę t ó w p o d w o d n y c h . Istota pozycyj-

no-manewrowej metody użycia okrętów podwodnych, oraz jej zalety i wady. Obliczenia taktyczne i naprowadzanie okrętów podwodnych.

14. D z i a ł a n i e o k r ę t ó w p o d w o d n y c h m e t o d ą k r ą ż o w n i c z ą w n a k a z a n y c h r e - j o n a c h. Istota metody krążowniczej oraz jej zalety i wady. Organizacja współdziałania okrętów podwodnych z lotnictwem.

15. U ż y c i e o k r ę t ó w p o d w o d n y c h w z a - s ł o n a c h. Istota użycia okrętów podwodnych w zasłonach oraz zalety i wady tej metody. Obliczenia i organizacja naprowadzania torpedowych okrętów podwodnych podczas ich działań samodzielnych oraz we współdziałaniu z rakietowymi okrętami podwodnymi i lotnictwem. Celowość użycia okrętów podwodnych w zasłonach. Ugrupowania bojowe okrętów podwodnych z uzbrojeniem torpedowym i rakietowym.

Część 4. Planowanie działań bojowych, użycie zespołów
okrętów podwodnych do działań bojowych i do-
wodzenie okrętami podwodnymi

16. Z a s a d y p l a n o w a n i a s y s t e m a t y c z - n y c h d z i a ł a ń b o j o w y c h o k r ę t ó w p o d - w o d n y c h. Współczynnik operacyjnego natężenia okrętów podwodnych. Współczynnik operacyjnego wykorzystania okrętów podwodnych. Planowanie remontów. Określenie czasokresu przebywania okrętów podwodnych w morzu. Obliczenie ilości okrętów podwodnych stale działających na morzu. Wyznaczenie okrętom podwodnym rejonów działań bojowych. Opracowanie grafiku /planu/ wykorzystania okrętów podwodnych.

17. D o w o d z e n i e o k r ę t a m i p o d w o d n y m i. Kierowanie działaniami bojowymi okrętów podwodnych. Organizacja łączności z okrętami podwodnymi przebywającymi w morzu. Informowanie okrętów podwodnych o sytuacji.

18. O r g a n i z a c j a z m i a n y o k r ę t ó w p o d - w o d n y c h , p r o w a d z ą c y c h d z i a ł a n i a b o j o - w e n a m o r z u . Zmiana okrętów podwodnych w bazie. Zmiana

okrętów podwodnych na przejściu morzem z wyznaczeniem pozycji wyczekiwania. Zmiana okrętów podwodnych w rejonie działania. Zalety i wady każdego sposobu zmiany okrętów podwodnych oraz wybór sposobu zmiany w zależności od sytuacji.

19. Z a l e ż n o ś ć u ż y c i a o k r ę t ó w p o d w o d -
n y c h o d c h a r a k t e r u t e a t r u d z i a ł a ń
n a t a k t y k ę o k r ę t ó w p o d w o d n y c h. Sposoby
wykorzystania okrętów podwodnych na oceanie. Wykorzystanie okrętów
podwodnych na morzach zamkniętych i w rejonach przybrzeżnych nieprzyja-
ciela.

OKRETY NAWODNE

R o z d z i a ł I

Obrona okrętów nawodnych podczas przejścia morzem i w walce

1. O g ó l n e z a s a d y o r g a n i z a c j i o b r o n y o k r ę t ó w n a w o d n y c h . Zadania obrony. Zgodność obrony w stosunku do rodzajów i form możliwego napadu nieprzyjaciela. Organizacja obrony na zasadzie zdolności odparcia każdego rodzaju napadu nieprzyjaciela w różnych warunkach widzialności. Składowe elementy obrony. Rozwój organizacji obrony okrętów w związku z pojawieniem się nowych rodzajów broni i środków technicznych.

2. O b r o n a p o w i e t r z n a o k r ę t ó w n a w o d - n y c h . Zadania obrony powietrznej. Siły i środki obrony powietrznej okrętów. Organizacja obserwacji i powiadamiania oraz stawiane im wymagania. Organizacja współdziałania okrętów z lotnictwem myśliwskim.

3. W ł a ś c i w o ś c i t a k t y c z n e o k r ę t o w e j a r t y l e r i i p r z e c i w l o t n i c z e j i p r z e c i w - l o t n i c z y c h p o c i s k ó w k i e r o w a n y c h . Przeznaczenie i zadania artylerii przeciwlotniczej i przeciwlotniczych pocisków kierowanych. Właściwości taktyczne artylerii przeciwlotniczej i przeciwlotniczych pocisków kierowanych oraz ich analiza. Dane taktyczno-techniczne artylerii przeciwlotniczej i przeciwlotniczych pocisków kierowanych. Kierunki rozwoju artylerii przeciwlotniczej i przeciwlotniczych pocisków kierowanych.

4. Z a s a d y u ż y c i a o k r ę t o w e j a r t y l e r i i p r z e c i w l o t n i c z e j p o d c z a s s t r z e l a ń d o c e l ó w p o w i e t r z n y c h . Dowodzenie artylerią i kierowanie ogniem. Przygotowanie strzelania. Metody strzelań do celów powietrznych. Organizacja strzelania pojedynczego okrętu i zespołu okrętów.

5. M o ż l i w o ś c i o g n i o w e p r z e c i w l o t -
n i c z y c h p o c i s k ó w k i e r o w a n y c h p o j e d y Ń -
c z e g o o k r ę t u i z e s p o łą o k r ę t ó w. Zależność
możliwości ogniowych od różnych czynników. Rozmieszczenie okrętów w szyku
z punktu widzenia skutecznego użycia przeciwlotniczych pocisków kierowa-
nych. Porównanie możliwości ogniowych okrętów uzbrojonych w artylerię
przeciwlotniczą i przeciwlotnicze pociski kierowane. Odparcie ataków
celów powietrznych w różnych warunkach widzialności.

6. M e t o d y k a f o r m o w a n i a s z y k u o b r o n y
p o w i e t r z n e j. Uwzględnienie możliwości użycia przez lotnictwo
nieprzyjaciela różnych środków bojowych, w tym lotniczych pocisków kiero-
wanych z głowicami jądrowymi. Stworzenie głębokości obrony. Miejsce w
szyku okrętów obrony przeciwlotniczej. Maskowanie ochraniających okrętów
w szyku /wykorzystanie celów pozornych/. Formowanie szyku obrony powie-
trznej zespołu okrętów w walce. Uchylenie się okrętów od ataków lotnictwa
i lotniczych środków bojowych. Sposoby uchylania się okrętów od bomb,
torped i pocisków kierowanych nieprzyjaciela.

7. O b r o n a p r z e c i w o k r ę t o m p o d w o d n y m
o k r ę t ó w n a w o d n y c h p o d c z a s p r z e j ś c i a
m o r z e m i w w a l c e . Zadania OPOP. Możliwe sposoby działań
okrętów podwodnych nieprzyjaciela. Organizacja obserwacji i powiadamiania.
Metodyka formowania szyków marszowych OPOP. Obliczenie potrzebnej ilości
okrętowych i powietrznych sił ochrony. Odparcie ataków okrętów podwodnych.
Uchylenie się od ataków i uzbrojenia okrętów podwodnych. OPOP zespołu -
okrętów nawodnych w walce. Cechy szczególne organizacji OPOP transportow-
ców podczas przejścia morzem. Obserwacja i powiadamianie. Formowanie szyku
konwoju. Obliczenie potrzebnej ilości okrętowych i lotniczych sił ochrony.
Uchylenie się od ataków i uzbrojenia okrętów podwodnych.

8. O b r o n a p r z e c i w m i n o w a z e s p o łą
o k r ę t ó w n a w o d n y c h p o d c z a s p r z e j ś c i a
m o r z e m . Wybór marszruty przejścia i przedsięwzięcia OPM poprzedza-

jące wyjście okrętów w morze. Rozpoznanie minowe podczas przejścia morzem. Marszowa ochrona przeciwwminowa. Obliczenie i zasady formowania szyków marszowej ochrony przeciwwminowej. Szyki marszowe, stosowane dla przeprowadzenia zespołu okrętów za trałami. Działania okrętów marszowej ochrony przeciwwminowej przy poszukiwaniu marszrut obejścia i podczas forsowania wykrytych zagród minowych.

9. O b r o n a p r z e c i w k u t r o w a o k r ę t ó w
n a w o d n y c h . Zadania OPK. Organizacja obserwacji i powiadamiania. Użycie artylerii okrętowej do odparcia ataków kutrów torpedowych i niszczycieli. Wybór i podział celów. Metodyka obliczenia potrzebnej ilości amunicji. Określenie najbardziej celowego rozmieszczenia okrętów w szyku, zapewniającego skuteczne użycie artylerii okrętowej. Odpieranie ataków kutrów torpedowych i niszczycieli w warunkach małej i średniej widzialności. Metodyka obliczenia szyku OPK z uwzględnieniem użycia przez nieprzyjaciela torped z głowicami zwykłymi i jądrowymi. Uchylenie się od ataków i uzbrojenia /torped/ kutrów torpedowych i niszczycieli.

10. O r g a n i z a c j a o b r o n y o k r ę t ó w n a w o d -
n y c h p r z e d r ó ż n y m i r ó d z a j a m i n a p a d u . Organizacja obserwacji, odpowiadająca różnym rodzajom napadu. Formowanie szyku zunifikowanego, odpowiadającego różnym rodzajom obron. Formowanie szyku zunifikowanego w warunkach użycia broni rakietowej i jądrowej. Użycie środków obrony do równoczesnego odpierania różnych rodzajów napadu. Cechy szczególne organizacji obrony transportowców przed różnymi rodzajami napadu nieprzyjaciela.

R o z d z i a ł I I I

Właściwości taktyczne i bojowe wykorzystanie okrętów nawodnych

11. A n a l i z a w ł a ś c i w o ś c i t a k t y c z n y c h
a r t y l e r i i o k r ę t o w e j . Przeznaczenie i zadania artylerii okrętowej. Właściwości taktyczne artylerii okrętowej i ich analiza.

Moc i skuteczność ognia artylerii okrętowej. Dane taktyczno-techniczne artylerii okrętowej. Kierunki dalszego rozwoju artylerii okrętowej.

12. O g ó l n e z a s a d y a t a k u a r t y l e r y j s k i e -
g o o k r ę t ó w n a w o d n y c h. Znaczenie i miejsce ataku arty-
leryjskiego w walce morskiej. Etapy ataku artyleryjskiego. Pozycja ataku
artyleryjskiego i jej elementy. Przeznaczenie i wykorzystanie złożonych
wykresów bojowych.

13. A t a k i a r t y l e r y j s k i e o k r ę t ó w n a -
w o d n y c h. Wybór pozycji przy pojedynczym i wspólnym ataku artyle-
ryjskim. Sposoby użycia artylerii okrętowej. Przeprowadzenie ataków
artyleryjskich w warunkach małej widzialności. Wybór sposobu manewrowania
przy zajmowaniu, utrzymaniu i zmianie pozycji ataku artyleryjskiego.
Wpływ charakteru manewrowania na skuteczność użycia artylerii okrętowej.
Sposoby zmniejszające skuteczność ognia artyleryjskiego okrętów nieprzy-
jaciela. Metodyka obliczenia zużycia amunicji, niezbędnej do osiągnięcia
celu ataku artyleryjskiego.

14. A t a k a r t y l e r y j s k i o k r ę t ó w n a w o d -
n y c h n a c e l e l ą d o w e. Możliwości użycia artylerii okrętowej do wykonania
zadań ogniowych przy atakach artyleryjskich różnych celów lądowych.
Samodzielne ataki artyleryjskie okrętów nawodnych na cele lądowe. Ataki
artyleryjskie okrętów nawodnych, przeprowadzane we współdziałaniu z wojs-
kami lądowymi i artylerią nadbrzeżną. Pozycja ataku artyleryjskiego,
oraz czynniki mające wpływ na jej wybór. Metody obliczania ataku arty-
leryjskiego i określenie zużycia amunicji. Sposoby manewrowania ogniowego.

15. A n a l i z a w ł a ś c i w o ś c i t a k t y c z n y c h
u z b r o j e n i a t o r p e d o w e g o. Współczesny stan uzbrojenia
torpedowego i okrętów torpedowych własnych i obcych. Zasadnicze właściwoś-
ci taktyczne uzbrojenia torpedowego i ich analiza. Kierunki rozwoju uzbro-
jenia torpedowego.

16. Z a s a d y a t a k ó w t o r p e d o w y c h o k r ę -
t ó w n a w o d n y c h . Znaczenie i miejsce ataków torpedowych w
walce morskiej. Zasadnicze czynniki określające potrzebę masowego uży-
cia uzbrojenia torpedowego. Rodzaje ataków torpedowych. Fazy i pozycje
ataku torpedowego. Rodzaje i środki zabezpieczenia ataków torpedowych.

17. O b l i c z e n i e s k ł a d u s i ł d o w y k o n a -
n i a a t a k u t o r p e d o w e g o . Moc uzbrojenia torpedowego
okrętów nawodnych i jej zależność od różnych czynników. Metodyka oblicze-
nia mocy uzbrojenia torpedowego okrętów nawodnych, przeznaczonych do wyko-
nania ataku torpedowego . Metodyka obliczenia składu sił do wykonania
ataku torpedowego.

18. Z a s a d y w s p ó ł n e g o u ż y c i a k u t r ó w
t o r p e d o w y c h i n i s z c z y c i e l i w a t a k a c h
t o r p e d o w y c h . Możliwości bojowe kutrów torpedowych i niszczy-
cieli do wykonania ataków torpedowych. Celowość wspólnego użycia kutrów
torpedowych i niszczycieli do ataków torpedowych. Skład sił i ich orga-
nizacja podczas wykonywania ataku torpedowego. Sposoby użycia kutrów
torpedowych i niszczycieli w ataku torpedowym. Kolejność działań kutrów
torpedowych i niszczycieli podczas wykonywania ataku torpedowego.

19. A n a l i z a w ł a ś c i w o ś c i t a k t y c z n y c h
o k r ę t o w e j b r o n i r a k i e t o w e j . Przeznaczenie i
zadania okrętowej broni rakietowej. Klasyfikacja okrętowej broni rakieto-
wej. Właściwości broni rakietowej. Wymagania stawiane okrętowej broni
rakietowej i kierunki jej rozwoju.

20. M e t o d y s t r z e l a ń p o c i s k ó w k i e r o -
w a n y c h d o c e l ó w m o r s k i c h o r a z m e t o d y
k i e r o w a n i a o g n i e m . Strzelanie do rzeczywistego i
wyprzedzonego miejsca celu. Rodzaje i charakterystyka środków kierowania
strzelaniem. Stosowane metody kierowania ogniem. Błędy powstające przy
strzelaniu. Obliczanie prawdopodobieństwa uchwycenia celu przez główkę
samonaprowadzającą podczas strzelania do rzeczywistego i wyprzedzonego

miejsca celu.

21. Z a s a d y u ż y c i a b r o n i r a k i e t o w e j n a c e l e m o r s k i e . Klasyfikacja strzelań. Przygotowanie strzelania. Rodzaje i środki zabezpieczenia strzelań. Organizacja samodzielnego i wspólnego strzelania. Kierowanie strzelaniem.

22. A t a k i o k r ę t ó w r a k i e t o w y c h . Zasady ogólne. Znaczenie i miejsce ataków okrętów rakietowych w walce morskiej. Rodzaje ataków w zależności od sytuacji taktycznej, warunków widzialności, składu sił i stosowanych typów pocisków kierowanych. Etapy ataku. Rodzaje i środki zabezpieczenia ataków.

23. M e t o d y k a o b l i c z e n i a m o ż l i w o ś c i b o j o w y c h o k r ę t ó w r a k i e t o w y c h . Obliczenie niezbędnej ilości okrętów rakietowych do wykonania ataku. Wpływ szyku okrętów nieprzyjaciela i ich przeciwdziałania na określenie liczby pocisków kierowanych w salwie i sposoby strzelania. Obliczenie możliwości bojowych okrętów rakietowych wydzielonych do wykonania ataku. Obliczenie zużycia pocisków kierowanych do wykonania postawionego zadania,

24. A t a k i o k r ę t ó w r a k i e t o w y c h n a o k r ę t y n a w o d n e n i e p r z y j a c i e l a n i e u z b r o j o n e w p o c i s k i k i e r o w a n e . Warianty ataku. Pozycje ataku. Manewrowania podczas wykonywania ataku. Atak z jednego lub kilku kierunków. Możliwości użycia pocisków kierowanych przeciwko małym okrętom nieprzyjaciela.

25. A t a k i o k r ę t ó w r a k i e t o w y c h n a o k r ę t y n a w o d n e n i e p r z y j a c i e l a u z b r o j o n e w p o c i s k i k i e r o w a n e . Wymagania stawiane rozpoznaniu. Warianty ataku. Atak z jednego lub kilku kierunków. Rodzaje i środki zabezpieczenia ataku. Sposoby walki z pociskami kierowanymi nieprzyjaciela, sformowanie szyku i stworzenie głębokości obrony. Uchylenie się od pocisków kierowanych nieprzyjaciela. Wykorzystanie celów pozornych.

R o z d z i a ł III

Wspólne ataki okrętów nawodnych uzbrojonych w różne rodzaje broni

26. W s p ó l n y a t a k o k r ę t ó w n a w o d n y c h
u z b r o j o n y c h w t o r p e d y i a r t y l e r i ę .
Warianty ataków w zależności od składu atakujących sił i charakteru
celu. Ugrupowanie bojowe grup atakujących i organizacja współdziałania
między nimi. Pozycje ataku. Sposoby użycia grup atakujących i ich
uzbrojenia w ataku.

27. W s p ó l n y a t a k o k r ę t ó w n a w o d n y c h
u z b r o j o n y c h w b r o Ń r a k i e t o w ą i a r t y -
l e r i ę . Warianty ataków w zależności od składu atakujących sił i
charakteru celu. Ugrupowanie bojowe grup atakujących i organizacja
współdziałania między nimi. Pozycje ataku. Sposoby użycia grup ataku-
jących i ich uzbrojenia w ataku.

28. W s p ó l n y a t a k o k r ę t ó w n a w o d n y c h
u z b r o j o n y c h w b r o Ń r a k i e t o w ą i t o r p e -
d y . Warianty ataków w zależności od składu atakujących sił i charakteru
celu. Ugrupowanie bojowe grup atakujących i organizacja współdziałania
między nimi. Pozycje ataku. Sposoby użycia grup atakujących i ich
uzbrojenia w ataku.

R o z d z i a ł IV

Obrona przeciwminowa rejonu /strefy odpowiedzialności/ bazy marynarki wojennej

29. A n a l i z a w s p ó ł c z e s n e j b r o n i m i n o -
w e j i ś r o d k i w a l k i z m i n a m i . Współczesny
stan broni minowej i kierunki dalszego jej rozwoju. Współczesne środki
obrony przeciwminowej oraz kierunki rozwoju środków wykrywania min,
środków niszczenia min i środków ochrony okrętów od min.

30. Z a d a n i a i o g ó ł n e z a s a d y o b r o n y p r z e c i w m i n o w e j r e j o n u b a z y m a r y n a r - k i w o j e n n e j . Przeznaczenie i zadania OPM. Ogólne zasady organizacji OPM.i sposoby wykonania zadań OPM. Rodzaje OPM rejonu BMW. Organizacja sił i środków OPM rejonu BMW. Dowodzenie i kierowanie OPM rejonu BMW. Plan OPM rejon BMW i jego treść.

31. R o z p o z n a n i e m i n o w e , o r g a n i z a c j a o b s e r w a c j i p r z e c i w m i n o w e j o r a z n i s z - c z e n i e w y k r y t y c h m i n i z a g r ó d m i n o - w y c h . Organizacja i sposoby wykonania systematycznego rozpoznania minowego. Trałowanie kontrolne torów wodnych, rejonów manewrowych i zalecanych kursów. Poszukiwanie min. Organizacja obserwacji przeciwmino-wej. Plan rozpoznania minowego i obserwacji przeciwminowej oraz jego treść. Sposoby niszczenia wykrytych min i zagród minowych.

32. O r g a n i z a c j a o b r o n y p r z e c i w m i n o - w e j p o d c z a s w y j ś c i a / w e j ś c i a / o k r ę - t ó w n a w o d n y c h i p o d w o d n y c h z b a z y . Przedsięwzięcia OPM realizowane siłami BMW i okrętami wychodzącymi w morze. Systemy torów wodnych, ich oznakowanie i reżim pływania okrętów. Wstępne trałowanie rozpoznawcze wyjściowych torów wodnych. Porządek wyjścia z bazy i szyki marszowe stosowane podczas przechodzenia ochra- nianych okrętów po torach wyjściowych i przybrzeżnych. Cechy szczególne organizacji OPM podczas wyjścia /wejścia/ zespołu okrętów z punktu bazowania, nie posiadającego dostatecznych sił i środków OPM. Planowanie działań trałowych i obliczanie orientacyjnego czasu ich wykonania. Metodyka obliczenia koniecznych sił trałowych do organizacji OPM rejonu BMW.

ARTYLERIA NADBRZEŻNA

R o z d z i a ł I

Przeznaczenie, właściwości taktyczne i ugrupowania bojowe artylerii nadbrzeżnej

1. O k r e ś l e n i e i z a d a n i a t a k t y k i n a d -
b r z e ż n e j a r t y l e r i i r a k i e t o w e j i l u f o -
w e j . Rola nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej w obronie rejonów
BMW i wybrzeża morskiego. Przeznaczenie i zadania artylerii nadbrzeżnej.
Klasyfikacja artylerii nadbrzeżnej. Właściwości taktyczne artylerii nad-
brzeżnej. Podstawowe dane taktyczno-techniczne dział artylerii nadbrzeżnej.

2. O g ó l n e z a s a d y f o r m o w a n i a u g r u p o w a -
n i a b o j o w e g o a r t y l e r i i n a d b r z e ż n e j .
Określenie pojęcia ugrupowania bojowego oddziałów i pododdziałów artylerii
nadbrzeżnej. Elementy ugrupowania bojowego baterii artylerii nadbrzeżnej.
Klasyfikacja stanowisk ogniowych. Taktyczne elementy stanowiska ogniowego
baterii /dywizjonu/ artylerii nadbrzeżnej. Wymagania taktyczne w stosunku
do stanowisk dowodzenia wszystkich rodzajów artylerii nadbrzeżnej.

3. P r z e z n a c z e n i e , z a d a n i a , k l a s y f i -
k a c j a i o r g a n i z a c j a n a d b r z e ż n e j a r t y -
l e r i i r a k i e t o w e j . Przeznaczenie i zadania nadbrzeżnej
artylerii rakietowej. Klasyfikacja nadbrzeżnej artylerii rakietowej.
Zasadnicze zadania bojowe wykonywane przez jednostki nadbrzeżnej artylerii
rakietowej różnego przeznaczenia. Dane taktyczno-techniczne niektórych
typów pocisków kierowanych. Właściwości taktyczne pocisków kierowanych.
Organizacja i uzbrojenie nadbrzeżnych jednostek rakietowych bliskiego
zasięgu.

4. Wymagania taktyczne w stosunku do "rejonów ogniowych" nadbrzeżnych jednostek rakietowych bliskiego zasięgu. Taktyczne elementy ugrupowania bojowego dywizjonu /baterii/ nadbrzeżnej artylerii rakietowej. Stanowiska ogniowe jednostek i pododdziałów nadbrzeżnej artylerii rakietowej. Taktyczne elementy stanowisk ogniowych dywizjonu /baterii/ nadbrzeżnej artylerii rakietowej. Wymagania taktyczne pod względem inżynierskiego zabezpieczenia ugrupowań bojowych nadbrzeżnych dywizjonów rakietowych.

R o z d z i a ł II

Planowanie i organizacja artyleryjskiej obrony rejonów bazowania sił morskich przed napadem od strony morza

5. Metodyka obliczania możliwości ogniowych nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej. Zadania bojowe i ogniowe nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej. Prawdopodobieństwo wykonania postawionego zadania, jako zasadniczy wskaźnik skuteczności ognia nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej. Metodyka obliczania możliwości ogniowych nadbrzeżnej artylerii rakietowej. Metodyka obliczania możliwości ogniowych nadbrzeżnej artylerii lufowej.

6. Organizacja współdziałania ogniowego nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej. Zasady ogólne. Współdziałanie ogniowe nadbrzeżnych jednostek rakietowych bliskiego zasięgu. Współdziałanie ogniowe nadbrzeżnych baterii artylerii lufowej. Współdziałanie ogniowe nadbrzeżnych baterii artylerii lufowej po rozmieszczeniu ich na przeciwnych brzegach wąskich przejść.

R o z d z i a ł I I I

Użycie nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej
do obrony rejonów bazowania sił morskich i odpar-
cia desantu morskiego

7. Użycie nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej do obrony rejonów bazowania sił morskich przed niespodziewanymi uderzeniami okrętów nawodnych nieprzyjaciela. Zadania nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej. System ognia nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej w obronie rejonów bazowania sił morskich przed niespodziewanymi uderzeniami dużych okrętów nawodnych i sił lekkich nieprzyjaciela. Współdziałanie z innymi rodzajami sił marynarki wojennej. Działania nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej oraz dowodzenie artylerią w obronie rejonów bazowania sił morskich.

8. Użycie nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej do odparcia desantu. Możliwy charakter działań nieprzyjaciela podczas wysadzania desantu morskiego. Organizacja współczesnej obrony przeciwdesantowej. Znaczenie nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej w obronie przeciwdesantowej. Zadania, system ognia i rozmieszczenie nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej w obronie przeciwdesantowej. Organizacja współdziałania nadbrzeżnej artylerii rakietowej i lufowej z innymi rodzajami sił marynarki wojennej i wojskami lądowymi. Działania artylerii podczas odpierania morskiego desantu nieprzyjaciela.

OBRONA PRZECIW OKRĘTOM PODWODNYM

1. W s p ó ł c z e s n a o b r o n a p r z e c i w o k r ę -
t o m p o d w o d n y m . Znaczenie OPOP jako rodzaju bojowego i
operacyjnego zabezpieczenia sił marynarki wojennej. Zadania OPOP. Sposo-
by walki z okrętami podwodnymi nieprzyjaciela. Właściwości taktyczne sił
i środków OPOP oraz kierunki ich dalszego rozwoju.

2. O b r o n a p r z e c i w o k r ę t o m p o d w o d n y m
b a z m a r y n a r k i w o j e n n e j . Stawianie zagród przeciw
okrętom podwodnym. Organizacja obserwacji i prześladowania okrętów pod-
wodnych. Utrudnianie działań bojowych okrętom podwodnym nieprzyjaciela.
Organizacja dowodzenia siłami OPOP w rejonie BMW.

3. W a l k a z o k r ę t a m i p o d w o d n y m i
w y p o s a ż o n y m i w b r o Ń r a k i e t o w ą . Określenie
prawdopodobnych pozycji okrętów podwodnych nieprzyjaciela, z których
mogą one strzelać rakiety balistyczne i pociski kierowane do obiektów
brzegowych. Organizacja obserwacji rejonów prawdopodobnych pozycji
strzelań rakiet balistycznych i pocisków kierowanych przez okręty pod-
wodne nieprzyjaciela. Organizacja prześladowania okrętów podwodnych.
Metodyka obliczania sił niezbędnych do poszukiwania i prześladowania
okrętów podwodnych z uzbrojeniem rakietowym.

4. Z a s a d y o r g a n i z a c j i o b r o n y p r z e -
c i w o k r ę t o m p o d w o d n y m k o m u n i k a c j i
m o r s k i c h . Organizacja OPOP przybrzeżnych komunikacji morskich.
Stawianie zagród przeciw okrętom podwodnym. Organizacja obserwacji
i prześladowania okrętów podwodnych nieprzyjaciela. Organizacja przejś-
cia konwojów. Osłona i wsparcie sił OPOP. Organizacja OPOP komunikacji
morskich w rejonach otwartego morza. Poszukiwanie okrętów podwodnych.
System konwojów.

OBRONA POWIETRZNA MARYNARKI WOJENNEJ

R o z d z i a ł I

Zasady organizacji obrony powietrznej rejonów bazowania sił marynarki wojennej

1. Z a d a n i a o b r o n y p o w i e t r z n e j m a r y -
n a r k i w o j e n n e j i z a s a d y j e j o r g a n i z a -
c j i . Znaczenie obrony powietrznej w świetle powojennego rozwoju środ-
ków napadu powietrznego i poglądów dowództwa NATO na użycie sił powietrz-
nych na morskich teatrach działań wojennych. Przeznaczenie i zadania
obrony powietrznej marynarki wojennej oraz siły i środki do wykonania
tych zadań. Organizacja obrony powietrznej w marynarce wojennej.

2. Z a d a n i a o b r o n y p o w i e t r z n e j r e j o -
n ó w b a z o w a n i a s i ł m a r y n a r k i w o j e n n e j .
Siły i środki wojsk obrony powietrznej kraju, osłaniające rejony bazowa-
nia. Organizacja jednostek obrony powietrznej kraju. Siły i środki obrony
powietrznej marynarki wojennej używane do osłony okrętów w bazach i punk-
tach rozśrodkowanego bazowania, a także lotnisk i innych obiektów mary-
narki wojennej.

3. Z a s a d y o r g a n i z a c j i o b r o n y p o w i e -
t r z n e j r e j o n ó w b a z o w a n i a s i ł m o r s k i c h .
Rola i miejsce w systemie obrony powietrznej rejonu bazowania lotnictwa
myśliwskiego, przeciwlotniczych pocisków kierowanych, artylerii przeciw-
lotniczej i wojsk radiotechnicznych.

R o z d z i a ł II

Obrona powietrzna okrętów nawodnych i podwodnych w morzu

4. Z a d a n i a o b r o n y p o w i e t r z n e j z e s -
p o łą o k r ę t ó w n a w o d n y c h . Siły i środki obrony
powietrznej używane do osłony zespołu okrętów nawodnych.

Organizacja osłony zespołu okrętów nawodnych siłami kilku oddziałów lotnictwa myśliwskiego. Metodyka planowania osłony lotniczej okrętów.

Organizacja rozpoznania powietrznego nieprzyjaciela na korzyść osłony lotniczej okrętów w morzu. Wykorzystanie systemu obserwacji radiolokacyjnej wojsk obrony powietrznej kraju.

Określenie pozycji okrętów dozoru radiolokacyjnego w ugrupowaniu marszowym zespołu na korzyść wykonania zadania osłony przez lotnictwo myśliwskie. System dowodzenia siłami lotnictwa myśliwskiego i naprowadzania myśliwców podczas osłony okrętów.

5. O b r o n a p o w i e t r z n a o k r ę t ó w p o d w o d -
n y c h . Organizacja obrony powietrznej zespołu okrętów podwodnych pod-
czas przejścia morzem i forsowania rubieży OPOP. Osłona rozwinięcia okrę-
tów podwodnych. Organizacja osłony przejścia morzem. Organizacja osłony
podczas forsowania rubieży OPOP.

R o z d z i a ł III

Obrona powietrzna sił marynarki wojennej w ope-
racjach morskich

6. Z a d a n i a o b r o n y p o w i e t r z n e j w o p e -
r a c j a c h m o r s k i c h . Organizacja i planowanie obrony powie-
trznej w operacjach morskich. Operacyjno-taktyczne normy obrony powietrz-
nej. Obliczanie sił i środków obrony powietrznej.

7. D o w o d z e n i e s i ł a m i o b r o n y p o w i e t r z -
n e j w o p e r a c j i . Organizacja współdziałania sił obrony powie-
trznej marynarki wojennej z wojskami obrony powietrznej kraju i siłami
obrony powietrznej wojsk lądowych podczas działań na kierunku nadmorskim.
Plan obrony powietrznej w operacji morskiej.

Wydrukowano w 4 egz.

Egz.Nr 1 - ASG

" " 2-4 - WSMW

Wyk. kmdr por. E.Szpitun

Druk: K.K. Nr 352

Dnia 24.09.62.